

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (första avdelningen) den 10 mars 2016*

”Begäran om förhandsavgörande — Tullunionen och Gemensamma tulltaxan — Tullklassificering — Kombinerade nomenklaturen — Tolkning — Allmänna bestämmelser — Regel 3 b — Begreppet ’varor i satser för försäljning i detaljhandeln’ — Separata förpackningar”

I mål C-499/14,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Hof van Cassatie (Kassationsdomstolen, Belgien) genom beslut av den 4 november 2014, som inkom till domstolen den 10 november 2014, i målet

VAD BVBA,

Johannes Josephus Maria van Aert

mot

Belgische Staat,

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av domstolens vice ordförande A. Tizzano, tillförordnad ordförande på första avdelningen, samt domarna F. Biltgen, E. Levits, M. Berger och S. Rodin (referent),

generaladvokat: P. Cruz Villalón,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- VAD BVBA, genom J. Gevers, advocaat,
- Belgiens regering, genom S. Vanrie och M. Jacobs, båda i egenskap av ombud,
- Spaniens regering, genom A. Gavela Llopis, i egenskap av ombud,
- Europeiska kommissionen, genom A. Caeiros och W. Roels, båda i egenskap av ombud,

efter det skriftliga förfarandet,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

* Rättegångsspråk: nederländska.

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av regel 3 b i de allmänna bestämmelserna för tolkningen av Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 1987, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1214/2007 av den 20 september 2007 (EUT L 286, 2007, s. 1, och rättelse i EUT L 164, 2008, s. 46) (nedan kallad KN).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan VAD BVBA (nedan kallat VAD) och dess företagsledare Johannes Josephus Maria van Aert och Belgische Staat (belgiska staten). Målet rör tullklassificering av kombinerade audio- och videosystem och högtalare.

Tillämpliga bestämmelser

KN

- 3 KN, som infördes genom förordning nr 2658/87, bygger på det internationella systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering (nedan kallat HS), som har utarbetats av Tullsamarbetsrådet, sedermera Världstullorganisationen (WCO), och inrättats genom den internationella konventionen om systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering (nedan kallad HS-konventionen), vilken ingicks i Bryssel den 14 juni 1983 och godkändes, tillsammans med sitt ändringsprotokoll av den 24 juni 1986, på Europeiska ekonomiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 87/369/EEG av den 7 april 1987 (EGT L 198, 1987, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 12, s. 3).
- 4 Europeiska kommissionen ska varje år enligt artikel 12.1 i förordning nr 2658/87, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 254/2000 av den 31 januari 2000 (EGT L 28, 2000, s. 16), genom en förordning anta en fullständig version av KN, tillsammans med tullsatserna, i dess lydelse efter de åtgärder som har vidtagits av Europeiska unionens råd eller kommissionen. Denna förordning ska gälla från och med den 1 januari påföljande år.
- 5 Den version av KN som är tillämplig på omständigheterna i det nationella målet är den enligt förordning nr 1214/2007.
- 6 I KN återfinns nummer och undernummer med sex siffror från HS. Endast den sjunde och den åttonde siffran anger de undergrupper som uteslutande förekommer i KN.
- 7 Del 1 i KN innehåller ett antal inledande bestämmelser. Avsnitt I i denna del, vilket rör allmänna bestämmelser, innehåller en avdelning A som har rubriken "Allmänna bestämmelser för tolkning av [KN]" (nedan kallade de allmänna bestämmelserna). Däri föreskrivs följande:

"Vid klassificering av varor enligt [KN] skall följande gälla:

1. Benämningarna på avdelningar, kapitel och underavdelningar av kapitel är endast vägledande. Klassificeringen skall bestämmas med ledning av lydelsen av HS-numren (med fyrställig sifferkod), av anmärkningarna till avdelningarna eller kapitlen och, om inte annat föreskrivs i HS-numren eller i anmärkningarna, med ledning av följande bestämmelser.

...

3. När vid tillämpning av regel 2 b, eller i annat fall, två eller flera HS-nummer kan komma i fråga för en vara gäller följande:

- a) Det HS-nummer som har den mest specificerade varubeskrivningen skall tillämpas framför ett HS-nummer som har en mera allmän varubeskrivning. När det i var och en av två eller flera HS-nummer anges endast en del av de material eller ämnen som ingår i en blandning eller i en sammansatt vara eller endast en del av de artiklar som ingår i en sats för försäljning i detaljhandeln, skall dock dessa HS-nummer anses ha lika specificerad varubeskrivning, även om ett av HS-numren ger en fullständigare eller noggrannare beskrivning än något av de andra.
- b) Blandningar, varor som består av olika material eller är sammansatta av olika beståndsdelar samt varor i satser för försäljning i detaljhandeln vilka inte kan klassificeras med ledning av regel 3 a, skall såvitt möjligt klassificeras som om de bestod av det material eller den beståndsdel som ger blandningen, varan eller satsen dess huvudsakliga karaktär.
- c) När en vara inte kan klassificeras med ledning av 3 a eller 3 b, skall det HS-nummer tillämpas som står sist av de HS-nummer som skäligen kan komma i fråga.

...”

- 8 I del 2 i KN, vilken omfattar tulltaxan, finns avdelning XVI som har rubriken ”Maskiner och apparater samt mekaniska redskap; elektrisk materiel; delar till sådana varor; apparater för inspelning eller återgivning av ljud, apparater för inspelning eller återgivning av bilder och ljud för television samt delar och tillbehör till sådana apparater”.
- 9 I avdelning XVI i KN återfinns också kapitel 85, som har rubriken ”Elektriska maskiner och apparater, elektrisk materiel samt delar till sådana varor; apparater för inspelning eller återgivning av ljud, apparater för inspelning eller återgivning av bilder och ljud för television samt delar och tillbehör till sådana apparater”.
- 10 Nr 8518 i KN har följande lydelse:

”8518	Mikrofoner och mikrofonstativ; högtalare, med eller utan hölje; hörlurar och hörtelefoner, även kombinerade med mikrofon, samt satser bestående av en mikrofon och en eller flera högtalare; tonfrekvensförstärkare; elektriska ljudförstärkningsanläggningar:
8518 10	– Mikrofoner och mikrofonstativ:
8518 10 30	– – Mikrofoner med ett frekvensomfång på 300 Hz till 3,4 KHz, med en diameter som inte överskrider 10 mm och en höjd som inte överskrider 3 mm, av det slag som används inom telekommunikation
8518 10 95	– – Andra – Högtalare, med eller utan hölje:
8518 21 00	– – Enstaka högtalare, med hölje
8518 22 00	– – Högtalaraggregat med två eller flera inmonterade högtalare
8518 29	– – Andra
...	...”

11 Nr 8521 i KN har följande lydelse:

8521	Apparater för inspelning eller återgivning av videosignaler, även med inbyggd videotuner:
8521 10	– Arbetande med magnetband:
8521 10 20	– – Med en bredd av högst 1,3 cm och som möjliggör upptagning eller återgivning vid en bandhastighet av högst 50 mm per sekund
8521 10 95	– – Andra
8521 90 00	– Andra slag

Riktlinjerna

12 I Riktlinjer för klassificering i Kombinerade nomenklaturen av varor i satser för försäljning i detaljhandeln (EUT C 105, 2013, s. 1) (nedan kallade riktlinjerna), som utarbetats av kommissionen, föreskrivs bland annat följande:

”Vid tillämpning av [regel 3 b i de allmänna bestämmelserna] avses med uttrycket ’varor i satser för försäljning i detaljhandeln’ sådana satser som:

- a) består av minst två olika artiklar som omfattas av olika HS-nummer;
- b) består av produkter eller artiklar som har förpackats gemensamt för att fylla ett visst behov eller användas för något speciellt göromål; och
- c) är förpackade på ett sätt som passar för försäljning direkt till användarna utan omförpackning (t.ex. i lådor, kartonger, askar eller på skivor).

...

Alla ovan nämnda villkor ska vara uppfyllda.

...”

13 Vad närmare bestämt gäller villkoret om att varorna ska presenteras så att de kan säljas direkt till användarna utan ompackning, föreskrivs i riktlinjerna följande:

”(1) Enligt den här anmärkningen och för att varor ska betraktas som ’satser’ ska samtliga villkor vara uppfyllda:

- a) alla delarna i ’satsen’ ska presenteras samtidigt och under samma deklARATION
- b) alla delarna ska finnas i samma förpackning som en bärväska, plastpåse, ask, nät eller (oavsett om de är förpackade eller ej) sammanbundna med exempelvis packtejp eller liknande,
- c) alla delarna ska presenteras så att de kan säljas direkt till användarna utan ompackning.

(2) Det finns emellertid ett undantag till punkt (1) b) som gäller varor som presenteras i satser för försäljning i detaljhandeln som inte kan presenteras i separata förpackningar när detta krävs, exempelvis på grund av artiklarnas utseende (storlek, vikt, form, kemisk sammansättning), av transport- eller säkerhetsskäl under förutsättning att de är lämpliga för direktförsäljning till användare utan ompackning.

Detta förfarande kan endast godkännas enligt följande:

Varorna presenteras i 'relativa proportioner', till exempel 1 matbord (för 4 personer) och 4 stolar; i motsats till 'cke relativa proportioner' som 3 bord (för 4 personer) och 1 stol,

och

- b) varorna ska presenteras så att det tydligt framgår att de hör ihop, till exempel enligt följande:
  - i) förpackningarna måste höra ihop (numrering, med bilder, affärsbenämning etcetera) eller
  - ii) dokumenten visar att varorna hör ihop även om de kommer i separata förpackningar.”

HS

- 14 Enligt artikel 3.1 i HS-konventionen förbinder sig varje fördragsslutande part att se till att dess tulltaxenomenklatur och statistiska nomenklaturer överensstämmer med HS, att använda alla nummer och undernummer i HS utan tillägg eller förändring samt därtill hörande nummerkoder, och att följa den numeriska ordningsföljden i HS. I samma bestämmelse anges att varje fördragsslutande part även förbinder sig att tillämpa de allmänna reglerna för tolkningen av HS och alla anmärkningar till avdelningar, kapitel och undernummer samt att inte ändra omfattningen av desamma.
- 15 Världstullorganisationen, som inrättats genom den internationella konventionen om inrättandet av ett tullsamarbetsråd, undertecknad i Bryssel den 15 december 1950, godkänner, enligt villkoren i artikel 8 i HS-konventionen, de förklarande anmärkningar som har antagits av HS-kommittén, vilken har inrättats enligt artikel 6 i HS-konventionen.
- 16 I den förklarande anmärkning till regel 3 b för tolkningen av HS som återfinns i HS-kommitténs förklarande anmärkningar, i den lydelse som är tillämplig på omständigheterna i det nationella målet (nedan kallade de förklarande anmärkningarna till HS) anges följande:

”...

VI. Denna andra metod gäller endast:

- 1. blandningar;
- 2. sammansatta varor som består av olika material;
- 3. varor som är sammansatta av olika beståndsdelar;
- 4. varor i satser för försäljning i detaljhandeln. Metoden används endast om regel 3 a inte kan tillämpas.

VII. I samtliga dessa fall klassificeras varorna som om de bestod av det material eller den beståndsdel som ger dem deras huvudsakliga karaktär.

...

- X. Vid tillämpningen av denna regel avses med uttrycket 'varor i satser för försäljning i detaljhandeln' sådana satser som:
- a) består av minst två olika artiklar som omfattas av olika nummer. Därför kan t.ex. sex fonduégafflar inte anses som en sats enligt denna regel;
  - b) består av produkter eller artiklar som har förpackats gemensamt för att fylla ett visst behov eller användas för något speciellt göromål; och
  - c) är förpackade på ett sätt som passar för försäljning direkt till användarna utan omförpackning (t.ex. i lådor, kartonger, askar eller på skivor)."

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

- 17 Det framgår av beslutet om hänskjutande att VAD, vid vilket Johannes Josephus Maria van Aert är företagsledare, den 10, 11 och 23 januari 2008 i egenskap av tullombud och i eget namn men för Zicplay SA:s räkning och på uppdrag av Transmar Logistics, lämnade in tre importdeklarationer av typen "IM4" till den behöriga tullmyndigheten i Antwerpen (Belgien), för övergång till fri omsättning och övergång till fri konsumtion av kombinerade video- och audiosystem. Dessa video- och audiosystem benämns som "micro Z 99 DVBT" och består dels av en apparat som kombinerar en dvd-spelare, usb-anslutning, FM-mottagare, TFT flytande kristallskärm (Lcd), MP3-spelare och tv-mottagare (nedan kallade kombinerade audio- och videosystem), dels av avtagbara högtalare.
- 18 Varorna monterades isär under transporten och angavs separat i importdeklarationerna "IM4".
- 19 Apparaterna "micro Z 99 DVBT" klassificerades således under två olika tulltaxenummer, det vill säga dels att de kombinerade audio- videosystemen angavs under undernummer 8518 1095 90 i KN som medför att en tull på 2,5 procent ska betalas, dels att de avtagbara högtalarna angavs under undernummer 8518 2200 90 i KN, vilket innebär att en tull på 4,5 procent ska betalas.
- 20 De kombinerade audio- och videosystemen och högtalarna deklarerades således inte gemensamt under nr 8521 9000 90 i KN. Det numret medför att en importtull på 13,9 procent ska betalas.
- 21 VAD och Johannes Josephus Maria van Aert kallades att den 21 oktober 2011 inställa sig vid Correctionele rechtbank te Antwerpen (Brottmålsdomstolen i Antwerpen) då de var anklagade för att ha lämnat in tre deklarationer för övergång till fri omsättning eller övergång till fri konsumtion av apparaterna "micro Z 99 DVBT" inom unionens tullområde med en felaktig benämning och ett felaktigt tulltaxenummer.
- 22 Nämnda domstol fastställde genom dom av den 6 juni 2012 att de kombinerade audio- och videosystemen och högtalarna borde ha betraktats som en varusats och borde ha klassificerats gemensamt under nr 8521 9000 90 i KN. Domstolen påförde VAD och Johannes Josephus Maria van Aert böter med solidariskt betalningsansvar och ålade dem att erlägga den importtull som hade undvikits.
- 23 VAD och Johannes Josephus Maria van Aert överklagade den domen till Hof van beroep te Antwerpen (Appellationsdomstolen i Antwerpen) som fastställde nämnda avgörande genom dom av den 11 september 2013.
- 24 Den domstolen beaktade därvid bland annat att de kombinerade audio- och videosystemen och högtalarna hade anmälts gemensamt på importdeklarationerna "IM4" till tullen och att varorna, såsom även framgår av handlingarna avseende dessa, tydligt hörde ihop och att de skulle saluföras gemensamt.

- 25 Appellationsdomstolen ansåg att dessa varor utgör varor i en sats för försäljning i detaljhandeln om det kan styrkas att de ska säljas i detaljhandeln i en enda förpackning på ett sådant sätt att de är avsedda att presenteras gemensamt som en helhet i samband med sådan försäljning. Detta är fallet i det aktuella målet, vilket flera faktiska omständigheter ger vid handen, nämligen den gemensamma importen, transporten, faktureringen och varuhanteringen, det faktum att mottagaren var densamma, det visuella återgivandet av apparaten samt den omständigheten att antalet importerade högtalarpar var detsamma som antalet kombinerade audio- och videosystem. De kombinerade audio- och videosystemen och högtalarna skulle således ha betraktats som en sats för försäljning i detaljhandeln när de klassificerades. Den omständigheten att varorna inte presenterades i en enda förpackning vid tullklareringen påverkar inte den slutsatsen.
- 26 VAD och Johannes Josephus Maria van Aert överklagade den domen till den hänskjutande domstolen.
- 27 Den hänskjutande domstolen vill mot denna bakgrund i synnerhet få klarhet i huruvida varor i satser för försäljning i detaljhandeln som när de presenteras för tullen är förpackade i separata förpackningar, eftersom detta är motiverat, men som tydligt hör ihop och är avsedda att tillhandahållas ihop i detaljhandeln, ska betraktas som ”varor i satser för försäljning i detaljhandeln” i den mening som avses i regel 3 b i de allmänna bestämmelserna ... även när dessa varor först efter deklARATIONEN, och med siktet inställt på försäljning i detaljhandeln, förpackas gemensamt?
- 28 Mot denna bakgrund beslutade Hof van Cassatie (Kassationsdomstolen) att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till domstolen.

”Ska varor i satser för försäljning i detaljhandeln som när de presenteras för tullen är förpackade i separata förpackningar, eftersom detta är motiverat, men som tydligt hör ihop och är avsedda att tillhandahållas ihop i detaljhandeln, betraktas som varor i satser för försäljning i detaljhandeln i den mening som avses i regel 3 b i de allmänna bestämmelserna ... även när dessa varor efter deklARATIONEN och med siktet inställt på försäljning i detaljhandeln förpackas gemensamt?”

Prövning av tolkningsfrågan

- 29 Den hänskjutande domstolen har ställt frågan för att få klarhet i huruvida och i vilken omfattning regel 3 b i de allmänna bestämmelserna kan tolkas så, att varor – såsom de som är i fråga i det nationella målet – som vid tullklareringen presenteras i separata förpackningar och som först därefter förpackas gemensamt, ändå kan betraktas som sådana ”varor i satser för försäljning i detaljhandeln” i den mening som avses i regeln och således omfattas av ett och samma tulltaxenummer i de fall då det med hänsyn till andra objektiva förhållanden är styrkt att varorna hör ihop och är avsedda att tillhandahållas som en helhet i detaljhandeln.
- 30 Domstolen erinrar inledningsvis om att regel 3 b i de allmänna bestämmelserna, vilken särskilt reglerar klassificeringen av varor i satser för försäljning i detaljhandeln, endast är tillämplig om de aktuella varorna kan klassificeras under olika nummer i KN och de inte kan klassificeras med ledning av regel 3 a i de allmänna bestämmelserna, det vill säga bland annat när de inte kan klassificeras under ett specifikt nummer som ska tillämpas framför ett HS-nummer som har en mera allmän varubeskrivning (se, för ett liknande resonemang, dom *Telefunken Fernseh und Rundfunk*, 163/84, EU:C:1985:396, punkterna 36 och 37, och dom *Kurcums Metal*, C-558/11, EU:C:2012:721, punkt 36).
- 31 Även om villkoren för att regel 3 b i de allmänna bestämmelserna ska tillämpas på de varor som är i fråga i det nationella målet i förevarande fall tycks vara uppfyllda, ankommer det på den hänskjutande domstolen att göra den nödvändiga bedömningen i detta hänseende och att kontrollera huruvida varorna kan klassificeras under olika nummer i KN och att inget av dessa nummer kan betraktas som

det HS-nummer som har den mest specificerade varubeskrivningen, i den mening som avses i regel 3 a i de allmänna bestämmelserna (se, för ett liknande resonemang, dom *Kurcums Metal*, C-558/11, EU:C:2012:721, punkt 28, och dom *Vario Tek*, C-178/14, EU:C:2015:152, punkt 18).

- 32 Vad gäller tolkningsfrågan ska det understrykas att det i de förklarande anmärkningarna till HS och riktlinjerna i fråga om regel 3 b i de allmänna bestämmelserna föreskrivs att endast varor ”förpackade på ett sätt som passar för försäljning direkt till användarerna utan omförpackning” ska avses med uttrycket ”varor i satser” i den mening som avses i nämnda regel. I förevarande fall omförpackades de varor som är i fråga i det nationella målet gemensamt, i syfte att säljas ihop, först efter tullklareringen, vilket enligt den hänskjutande domstolen kan få till följd att de inte omfattas av begreppet ”varor i satser för försäljning i detaljhandeln”, såsom anges i de förklarande anmärkningarna till HS och riktlinjerna.
- 33 Domstolen har härvid fastställt att de förklarande anmärkningar som har utarbetats av kommissionen (vad beträffar KN) och Världstullorganisationen (vad beträffar HS) utgör viktiga tolkningsdata vid bedömningen av vad som inbegrips under olika tulltaxenummer, dock utan att vara rättsligt bindande (se, bland annat, dom *Digitalnet m.fl.*, C-320/11, C-330/11, C-382/11 och C-383/11, EU:C:2012:745, punkt 33, och dom *Data I/O*, C-297/13, EU:C:2014:331, punkt 33).
- 34 Nämnda förklarande anmärkningar ska därför överensstämma med bestämmelserna i KN och kan inte ändra deras innebörd (dom *JVC France*, C-312/07, EU:C:2008:324, punkt 34, och dom *Vario Tek*, C-178/14, EU:C:2015:152, punkt 22). Detta gör sig i än högre grad gällande angående riktlinjerna, såvitt kommissionen däri har preciserat den innebörd som den anser att begreppet ”varor i satser för försäljning i detaljhandeln”, i den mening som avses i regel 3 b i de allmänna bestämmelserna, ska ha.
- 35 Det kan således för det första konstateras att det under alla omständigheter varken framgår av lydelsen i regel 3 b i de allmänna bestämmelserna eller av de förklarande anmärkningarna till HS eller riktlinjerna – i vilka det föreskrivs vissa undantag från kravet på en och samma förpackning – att begreppet sats i den mening som avses i den regeln nödvändigtvis och i samtliga fall förutsätter att de aktuella varorna presenteras i samma förpackning vid tullklareringen.
- 36 Det ska för det andra noteras att domstolen har fastställt att begreppet sats i den mening som avses i nämnda regel förutsätter att varorna i fråga har ett nära samband ur saluföringssynpunkt, vilket medför att de inte enbart presenteras gemensamt för tullklarering, utan även normalt tillhandahålls gemensamt i en enda förpackning under de olika saluföringsstadierna och i synnerhet i detaljhandeln för att fylla ett visst behov eller användas för något speciellt göromål (se, för ett liknande resonemang, dom *Telefunken Fernseh und Rundfunk*, 163/84, EU:C:1985:396, punkt 35).
- 37 Även om det i detta hänseende visserligen framgår av domen *Telefunken Fernseh und Rundfunk* (163/84, EU:C:1985:396) att varorna för att kunna klassificeras som en enda ”varusats” måste presenteras gemensamt för tullklarering så följer det inte av den domen att varorna i fråga för att kunna klassificeras som sådana måste vara förpackade i en och samma förpackning när detta sker. Begreppet ”varusats” är snarare ett samlingsbegrepp för en kombination av artiklar som normalt och i synnerhet i detaljhandeln, tillhandahålls gemensamt i en enda förpackning för att fylla ett visst behov eller användas för något speciellt göromål.
- 38 Den omständigheten att varorna ingår i en enda förpackning när de presenteras för tullen utgör således inte en nödvändig förutsättning för att de ska betraktas som att de hör ihop och följaktligen som en ”sats” i den mening som avses i regel 3 b i de allmänna bestämmelserna, utan är endast ett indicium som möjliggör en sådan slutsats.

- 39 En motsatt tolkning av begreppet sats skulle i praktiken göra det möjligt för importörerna att genom en relativt enkel ändring, såsom omförpackning eller ihopsättning av artiklar med hjälp av tejp, själva välja hur varorna i fråga ska tullklassificeras – antingen ihop eller separat – beroende på vad som är mest förmånligt för dem.
- 40 Det följer således av domstolens fasta praxis att en sådan möjlighet inte skulle vara förenlig med principen om att det avgörande kriteriet för tullklassificering av varor i allmänhet ska vara deras objektiva kännetecken och egenskaper, och den skulle följaktligen göra det svårare att uppnå syftet att förenkla tullkontroller och upprätthålla rättssäkerhet i fråga om tullklassificering av importerade varor (se, för ett liknande resonemang, dom *Kurcums Metal*, C-558/11, EU:C:2012:721, punkt 29, och dom *Humeau Beaupréau*, C-2/13, EU:C:2014:48, punkt 45).
- 41 Det framgår dessutom av domstolens praxis att fastställandet, när varorna i fråga presenteras för tullen, av huruvida de aktuella varorna hör ihop, eller med andra ord ska betraktas som en "sats", i den mening som avses i regel 3 b i de allmänna bestämmelserna, i slutändan ska ske med beaktande av det sätt på vilket varorna är avsedda att tillhandahållas konsumenterna, det vill säga om de presenteras gemensamt för konsumenterna (se, för ett liknande resonemang, *Telefunken Fernseh und Rundfunk*, 163/84, EU:C:1985:396, punkt 35).
- 42 Domstolen konstaterar slutligen, i likhet med den belgiska regeringen, att den omständigheten att de varor som är i fråga i det nationella målet efter tullklareringen omförpackats i en enda förpackning inte nödvändigtvis innebär att varorna inte var lämpade att säljas ihop direkt till användarna utan omförpackning. Med beaktande av den information som den hänskjutande domstolen har tillhandahållit verkar det nämligen fullt lika rimligt och motiverat att de kombinerade audio- och videosystemen och de därtill hörande högtalarna säljs gemensamt till användarna i separata lådor som i en enda förpackning.
- 43 Härav följer att den omständigheten att varor presenteras för tullen i separata förpackningar och endast efter tullklareringen förpackas gemensamt inte i sig utgör hinder för att dessa varor kvalificeras som "varor i satser för försäljning i detaljhandeln" i den mening som avses i regel 3 b i de allmänna bestämmelserna, om det vid tullklareringen tydligt framgår av andra objektiva förhållanden att varorna hör ihop och är avsedda att säljas som en helhet i detaljhandeln.
- 44 Förekomsten av sådana objektiva förhållanden framgår av de omständigheter som anges i beslutet om hänskjutande, nämligen den gemensamma importen, transporten, faktureringen och varuhanteringen, det faktum att mottagaren var densamma, det visuella återgivandet av apparaten samt den omständigheten att antalet importerade set av högtalare var detsamma som antalet kombinerade audio- och videosystem. Det ankommer emellertid på den nationella domstolen att med beaktande av de relevanta omständigheterna bedöma huruvida det kan anses att de varor som är i fråga i det nationella målet har presenterats i satser.
- 45 Mot denna bakgrund ska frågan besvaras enligt följande. Regel 3 b i de allmänna bestämmelserna ska tolkas så, att varor – såsom de som är i fråga i det nationella målet – som vid tullklareringen presenteras i separata förpackningar och som först därefter förpackas gemensamt, ändå kan betraktas som "varor i satser för försäljning i detaljhandeln" i den mening som avses i regeln, och således omfattas av ett och samma tulltaxenummer, i de fall då det med hänsyn till andra objektiva förhållanden, vilka det ankommer på den nationella domstolen att bedöma, är styrkt att varorna hör ihop och är avsedda att tillhandahållas som en helhet i detaljhandeln.

Rättegångskostnader

- 46 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (första avdelningen) följande:

Regel 3 b i de allmänna bestämmelserna för tolkningen av Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1214/2007 av den 20 september 2007 ska tolkas så, att varor – såsom de som är i fråga i det nationella målet – som vid tullklareringen presenteras i separata förpackningar och som först därefter förpackas gemensamt, ändå kan betraktas som ”varor i satser för försäljning i detaljhandeln” i den mening som avses i regeln, och således omfattas av ett och samma tulltaxenummer, i de fall då det med hänsyn till andra objektiva förhållanden, vilka det ankommer på den nationella domstolen att bedöma, är styrkt att varorna hör ihop och är avsedda att tillhandahållas som en helhet i detaljhandeln.

Underskrifter